

Bilag til bet. o. lovf. til forvaltningslov m.m.

betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Spørgsmål nr. 31:

Kan ministeren bekræfte, at i relation til personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, men som ikke vil være omfattet af forvaltningsloven, eksempelvis folketingsmedlemmer, vil man ved en vurdering af, hvorvidt straffelovens regler om tavshedspligt er overtrådt, skulle foretage en bedømmelse af, hvorvidt en videregivet eller udnyttet oplysning må betragtes som fortrolig, ud fra de kriterier, der er angivet i forvaltningslovsforslagets § 27, således at en tilkendegivelse fra den udleverende myndighed om, at en oplysning er fortrolig, ikke i sig selv gør en udlevering af oplysningen ulovlig.

Svar:

Bestemmelserne i den gældende straffelovs § 152 og i § 152 i det foreliggende forslag til ændring af straffeloven (tavshedspligt), L 6, gælder for alle, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, herunder medlemmer af folketinget.

Bestemmelserne i § 27 i forslaget til forvaltningslov gælder derimod alene for personer, der virker inden for den offentlige forvaltning. Bestemmelsen gælder således ikke for f.eks. medlemmer af folketinget eller for domstolene.

Efter § 152 i straffeloven anses en oplysning for fortrolig, bl.a. hvis den »ved anden gyldig bestemmelse« er betegnet som sådan. Denne bestemmelse indebærer, at der ved tjenestebefaling kan pålægges tavshedspligt. Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (side 7) må det antages, at der efter de gældende regler ikke gyldigt ved tje-

nestebefalinger kan pålægges tavshedspligt med hensyn til bestemte oplysninger, når der ikke foreligger væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der gør det nødvendigt at hemmeligholde oplysningerne. Den foreslåede formulering af bestemmelsen i lovforslagets § 152, stk. 3, vil således udelukke, at en myndighed af f.eks. ordensmæssige grunde kan pålægge sine ansatte tavshedspligt med hensyn til oplysninger, der ikke er særligt følsomme, og som derfor ikke af hensyn til væsentlige offentlige eller private interesser bør behandles fortroligt.

Som anført af straffelovrådet i dets udtalelse af 13. maj 1985 over justitsministeriets oprindelige udkast til ændring af straffelovens regler om tavshedspligt vil den opregning af offentlig eller private interesser, der er foretaget i § 27, stk. 1, og som typisk kan føre til, at der gælder en tavshedspligt, kunne være af vejledende betydning ved fastlæggelsen af tavshedspligtens nærmere indhold også for så vidt angår vurderingen af, om der for personer, som ikke er omfattet af forvaltningsloven, foreligger en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om tavshedspligten.

En minister kan imidlertid kun pålægge personer eller myndigheder tavshedspligt ved tjenestebefaling, såfremt der er tale om et over-/underordningsforhold. En minister kan således ikke uden særlig lovhjemmel pålægge folketinget eller dets medlemmer tavshedspligt. I de tilfælde, hvor der måtte være en særlig lovhjemmel til at fastsætte tavshedspligt med hensyn til særlige oplysninger, kan der således fastsættes en tavshedspligt, der også gælder for folketinget, uanset om oplysningerne ikke umiddelbart ville være undergivet tavshedspligt efter § 152 i straffeloven.